

Per JesusR el dl., 15/07/2019 - 11:35

—Sí, dues cerveses!

—Tenim diverses marques. Quina prefereixen?

—La millor: cervesa “Can Dalmases”, de Cervera.

—Quina casualitat! Fa una estona han vingut dos joves i ens han demanat aquesta marca. La venem molt, per cert.

Ara estem tu i jo asseguts en aquesta terrassa i tenim moltes coses a dir-nos. Dues cerveses entre nosaltres, i ens mirem als ulls atentament. Noto que tens ganes d'explicar-me algunes coses, però que en el fons és possible que tinguis una pregunta a fer.

Vas dient, que si la facultat, que aquell noi del gimnàs, que la sortida de divendres passat... i la pregunta no arriba. Jo penso: anem al gra directament.

—Oí que et preocupa alguna cosa? T'ho noto, saps? Som amics de molt de temps... Perdona, però et tinc una confiança que fa fàstic!

—Sí. M'agradaria saber si el que sento és pura imaginació, és emoció, respon a alguna necessitat o potser és una inspiració de Déu?

No t'ho dic, però la teva expressió i la teva mirada tenen una bellesa especial. M'encanta, i no vull desviar la conversa, perquè aquesta pregunta no és una improvisació, segurament ve de lluny.

—Tot el que sentim, pensem i vivim sempre té una fonda dimensió psicològica... La fe, la vivim psicològicament; és clar, com tot. Però la qüestió és si només és psicològica o va acompanyada d'una certa notícia de Déu. Ell ens pot moure i parlar mitjançant la nostra manera de ser, el nostre pensament, les emocions, les converses... i de mil maneres.

—I com puc saber si és d'Ell?

—Pel discerniment. Recordes el que va dir Jesús, “pel fruit es coneix l'arbre”? Sabent-ho o ignorant-ho, les mocions que porten a més humanitat, més amor, més justícia, més capacitat de misericòrdia... porten el signe de Déu. Això sí, ben embolicades amb la nostra psicologia.

—Si us plau, ens portarà dues cerveses “Can Dalmases”?

—No, jo no. Amb una ja en tinc prou.
